

מסכת חגיגה דף ו.

משנה דף ב. - איזהו קטן?	
בית שמאי	כל שאינו יכול לרכוב על כתפיו של אביו ולעלות מירושלים להר הבית.
בית הלל	כל שאינו יכול לאחוז בידו של אביו ולעלות מירושלים להר הבית.

גמרא ו.

- **מתקיף לה רבי זירא** - עד ירושלים מי הביאו? אם הקטן יכול לילך מאמו לירושלים, ודאי הוא יכול לאחוז יד אביו כדי לעלות מירושלים להר הבית, וא"כ אין מקום למחלוקת ב"ש וב"ה?
- **אביי** - כיון שאמו מחוייב בשמחה לעלות לרגל ולשמוח בחג עם בעלה (דעל השמחה נצטוו נשים דכתיב "ושמחת אתה וביתך"), אמו בא עמו לירושלים, ועכשיו יש מחלוקת ב"ש וב"ה איזהו קטן שחייב בראייה.
- השיב **רבי** (ויש גורסין רבי זירא) תחת בית הלל, לדברי **בית שמאי**, "וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והביאותיו", והא שמואל משנה ראשונה הוא יכול לרכוב על כתיפו של אביו, ואמאי המתינה חנה עד שיגמל לסוף כ"ד חדש, ואלא מאי שהקטן אינו חייב עד כ"ד חדש שיכול לאחוז ביד אביו ולעלות מירושלים להר הבית וכ"ש משילה למשכן.
- א"ל **אבנה** (ויש גורסין אביי), ולטעמך, תיקשי לך חנה גופה מי לא מיחייבא בשמחה, אלא חנה ראה ששמואל היה מפונק, וחששה שתהא סכנה לשמואל לילך קודם שיגמל.

אם גדול פטור, ודאי קטן פטור , שכל חינוך של קטן כדי להנהיגו לכשיגדיל.	חיגר שאינו יכול להתפשט לעולם, ו סומא שאינו יכול להתפתח לעולם,
בעי רבי שמעון מהו? אמר אביי - המצוה דרבנן של חינוך לא נאמר במקום שאם היה גדול עכשיו יהיה פטור .	לדברי בית שמאי , חיגר שיכול לרכוב על כתיפו של אביו, ויכול להתפשט קודם שיגדיל, ו סומא אפילו לבית הלל , שיכול לאחוז ביד אביו, ויכול להתפתח קודם שיגדיל,

מסכת חגיגה דף ו.

משנה דף ב.	עולת ראייה "ולא יראו פני ריקם"	שלמי חגיגה " וחגותם אותו חג לה' "
בית שמאי	שתי מעות כסף	מעה כסף
בית הלל	מעה כסף	שתי מעות כסף

• ת"ר

בית שמאי - ראייה שתי כסף חגיגה - מעה כסף	בית הלל - ראייה מעה כסף חגיגה שתי כסף
ראייה עולה כולה לגבוה, משא"כ בחגיגה	(אדרבה חגיגה עדיפא, דאית בה שתי אכילות, מזבח ואדם)
מצינו בעצרת בקרבנות שהביאו עם שתי הלחם, שריבה בהן הכתוב בעולות יותר מבשלמים	(דנין קרבן יחיד מקרבן יחיד [נשיאים], ואין דנין קרבן יחיד מקרבן צבור [עצרת])
(ראייה נמי ישנה לפני הדיבור)	חגיגה ישנה לפני הדיבור (קודם מתן תורה הקריבו שלמים בסיני), משא"כ בראייה
(דנין דבר הנוהג לדורות מדבר הנוהג לדורות [עצרת], ואין דנין דבר הנוהג לדורות מדבר שאינו נוהג לדורות [נשיאים])	מצינו בנשיאים שריבה בהן הכתוב בשלמים יותר מבעולות
עולה שהקריבו ישראל במדבר, עולת ראייה הואי	עולה שהקריבו ישראל במדבר, עולת תמיד הואי

- בעצרת הביאו עם שתי הלחם, שבעה כבשים ופר אחד ואילים שנים לעולה, ושני כבשים לשלמים.
- קודם מתן תורה, הקריבו קרבנות לה', ואע"ג שנאמר בפרשת משפטים לאחר מתן תורה, אין מוקדם ומאוחר בתורה, ובנה מזבח ביום ה' בסיון והקריבו קרבנות בו ביום.
- נשיאים קרבן יחיד וראייה וחגיגה קרבן יחיד, אבל כבשי עצרת קרבן צבור מתרומת הלשכה.
- נשיאים אינו נוהג לדורות, אבל כבשי עצרת ועולת ראייה וחגיגה נוהג לדורות.

מסכת חגיגה דף ו

- אמר אביי, ב"ש, ור' ישמעאל, ור' אלעזר כולו סבירא להו עולה שהקריבו ישראל במדבר עולת ראייה הואי, וב"ה, ר' עקיבא, ור' יוסי הגלילי כולו סבירא להו עולה שהקריבו ישראל במדבר עולת תמיד הואי.

<p>עולה שהקריבו ישראל במדבר, עולת תמיד הואי</p>	<p>עולה שהקריבו ישראל במדבר, עולת ראייה הואי (ולא קרבן תמיד)</p>
<p>בית הלל</p>	<p>בית שמאי כמו שאמרנו שראייה נמי ישנה לפני הדיבור</p>
<p>ר' עקיבא כללות ופרטות נאמרו בסיני, ונשנו באהל מועד, ונשתלשו בערבות מועב.</p>	<p>ר' ישמעאל כללות נאמר בסיני, ופרטות באהל מועד, ואי ס"ד עולה שהקריבו ישראל במדבר עולת תמיד הואי וחובת הדורות, מי איכא מידי דמעיקרא לא בעי הפשט וניתוח, ולבסוף בעי הפשט וניתוח?</p>
<p>ר' עקיבא עולת תמיד העשויה בהר סיני, קרבה ושוב לא פסקה (שבט לוי שלא עבדו ע"ז הקריבוה משלהם)</p>	<p>ר' אלעזר עולת תמיד העשויה בהר סיני, מעשיה נאמרו בסיני, והיא עצמה לא קרבה</p>
<p>ר' יוסי הגלילי שהחגיגה ישנה לפני הדיבור, מה שאין בראייה ושמחה, וא"כ עולה שהקריבו בסיני, עולת תמיד הואי</p>	<p style="background-color: #cccccc;"></p>

- קושית הגמ' על אביי שאמר לר' ישמעאל היה עולת תמיד כב"ש דהוי שלא כהלכתא (שב"ש במקום ב"ה אינו משנה) - ר' יוסי הגלילי אמר שהעולה שהקריבו ישראל במדבר עולת תמיד הואי, ואפ"ה אמר שלא היה הפשט וניתוח בעולה שהקריבו ישראל במדבר, וה"נ י"ל בר' ישמעאל, שהעולה במדבר היתה עולת התמיד, ומעיקרא לא היה הפשט וניתוח, ולבסוף בעי הפשט וניתוח, ואין הכרח שר' ישמעאל סבר כב"ש?
- גמ' - יש למחוק ר' ישמעאל מכאן.

מסכת חגיגה דף ו:

• תניא ר' יוסי הגלילי אמר, שלש מצות נצטוו ישראל בעלותם לרגל,

שלמי שמחה	חגיגה	ראייה	
X	X	✓	כולה לגבוה
X	✓	X	לפני הדיבור
✓	X	X	אנשים ונשים

• "וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות ויזבחו זבחים שלמים לה' פרים",

• בעי רב חסדא, האי קרא היכי כתיב,

"וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות (כבשים) ויזבחו זבחים שלמים לה' פרים",

והעולות היו כבשים, והשלמים היו פרים,

או דלמא וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות ויזבחו זבחים שלמים לה' פרים,

והעולות והשלמים היו פרים?

• קושית הגמ' - למאי נפקא מינה?

• מר זוטרא - לפיסוק טעמים, אם היו שני מינים, צריך לפסוק באתנחתא כמו שאנו קורין אותנו, או בזקף קטן, שמפסיק

הדיבור ממה שלאחריו, ואם מין אחד, היה צריך לקרותו באחד משאר טעמים שאין מפסיקין כגון פשטא או רביע.

• רב אחא בריה דרבא - אם אמר הרי עלי עולה כעולה שהקריבו ישראל במדבר, מאי, פרים הוּ או כבשים הוּ?

• נשאר הגמרא בתיקו.